

17.01.2015 - Vi er to

"To år. Så bliver det ikke bedre." Det hørte jeg i hvert fald første gang, da en velmenende tvillingemor råbte det efter mig, da jeg travede rundt i kvarteret med den store vogn og forsøgte at praktisere begrebet synkronisering. Og "to år" har vi siden messet for os selv, når kaosset blev uoverskueligt, søvnen en mangelvare, og følelsen af at være utilstrækkelig tog over.

Tvillingefødselsdag og uheld

I går blev Clara og Victor to år, og de blev fejret af familien hele dagen.

Vi fejrede også, at tvillingemoren fik ret. Vi nåede også lige at snakke om, at nu måtte det være slut med sygdom og indlæggelser, før Victor faldt over sin nye løbecykel, brækkede kravebenet og tilbragte resten af aftenen på skadestuen. Clara ville selvfølgelig med på skadestuen og passe på Victor. "Snart bedre, Basse," sagde hun og aede ham, da han blev undersøgt, og med ordene "Basse, den vej" tog hun ham i hånden, og sammen gik de ned ad gangen imod røntgen. De to passer på hinanden og har det bedst sammen. Hvor er vi heldige, at vi har to, og de har hinanden.

Sådan skriver hun på sin facebook- opdatering, lige inden den 2. januar bliver til 3. januar, den unge kvinde, der for to år siden på samme dag med få minutters mellemrum blev mor til to. Og ja, den unge kvinde er min datter, og jeg er stolt af hende. Og jeg synes simpelthen, at det hun her skriver, er så rørende, at jeg må dele det med jer. For der er noget særligt på færde, når nogen oplever, at det at være to til tider kan være så meget bedre end at være en, og når søskende fødes på samme dag og er tvillinger, er der altså også noget ganske særligt på spil.

Hver for sig og sammen

At være tvilling - uanset om man er enægget eller tveægget - er et grundvilkår. Tvillinger har ligget sammen i op til ni måneder i mors mave, og har herved delt værelse, tilværelse og hinanden. Ligget ganske tæt sammen har de. De er født samme dag, og den mest konstante person i en tvillings liv er ikke mor, men medtvillingen. De vokser op sammen, og kommer som regel til at gennemgå de samme udviklingstrin på nogenlunde samme tid. De deler mor, far og øvrig familie, de har en fælles hverdag, ind til de som teenagere ofte naturligt også søger hver deres veje.

Gennem de første leveår får de mere og mere forståelse for, at de udover at være to, også er dig og mig, men alligevel vil de oftest op gennem hele deres barndom relatere sig til hinanden. Og det på både godt og ondt.

Det gode er, at tvillinger altid har en bedste ven og legekammerat lige ved hånden. De møder verden sammen og kan støtte sig til hinanden, hvilket kan være en styrke, der gør dem langt mindre sårbare over for afvisninger og den ganske verden. Ulempen kan være, at to individuelle personer kan komme til at gå under betegnelsen "tvillingerne", og hvis omgivelserne mener, de skal kunne det samme og besidde de samme evner og egenskaber.

Flere nu voksne tvillinger har fortalt mig, at det at være tvilling er både sjovt og dejligt, og at det ikke er det problem, som nogle voksne somme tider vil gøre det til, og at de naturligt også gik hver sin vej i forbindelse med puberteten.

Andre kan fortælle om tvillingeforhold, der er fyldt med kampe og jalousi om at være først, hurtigst og bedst.

Som forældre til tvillinger er det allerbedste måske at fokusere på fordelene ved tvillingskabet og på at støtte børnene i at skabe nære og gode følelsesmæssige bånd imellem dem.

Og ja. At blive forældre til to på samme tid er en dobbelt glæde, ligesom det på mange måder også er dobbelt hårdt, hvad specielt de første par år angår med to, der skal have mad og opmærksomhed på samme tid, men som ofte ikke helt har forstået, at det også kan være praktisk nok at sove på nogenlunde samme tid, så de trætte forældre også kan få lidt søvn. Deres unge alder taget i betragtning forstår de naturligvis heller ikke at udsætte deres behov, nok kan de få følelsen af utilstrækkelighed til at vokse hos far og mor. (En følelse som bestemt må siges ikke kun hører tvillingeforældre til, men som nok kan være en jævnlig gæst hos de fleste.)

En følelse, som i dette tilfælde erstattes af lykkelige øjeblikke, når det tydeligt viser sig, at det kan være så meget bedre at være to. Som når Clara trøster en tilskadekommet Victor ved at ae ham på kinden, sige "snart bedre Basse", tage ham ved hånden og vise ham vejen med "Basse, den vej."

På samme måde som når Victor får tilbudt et stykke agurk, og fluks rækker den anden hånd frem også. Fordi han naturligvis skal have et stykke til Clara.

Eller da han ikke så mange måneder gammel, slet ikke kunne sove og ikke lod sin søster af syne, efter hun var kommet hjem fra en hospitalsindlæggelse.

To år, så bliver det vist ikke bedre.